

តើអ្វីជាសច្ចក្រឹត្យពិត? - លេខបី

ផ្សព្វផ្សាយកាន់អមេរិក

Jeff Pippenger

2023-09-07

ក្នុងដំណឹងល្អអត្ថប្រយោជន៍ បន្ទាប់ពីអាហារចុងក្រោយ
រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងទៅសួនកេសម៉ោនី
មានសច្ចក្រឹត្យប្រាប់ដំរើងមួយចាប់ពីជំពូកទីដប់បួន រហូតដល់ចុងជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ។
ខ្ញុំមានបំណងលើកយកជំពូកទាំងនេះមកពិភាក្សានៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។
អត្ថបទនេះគឺជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការយល់ដឹងអំពីជំពូកទាំងនោះ។
តាមទស្សនៈនៃបន្ទាត់កំណត់ម្យ៉ាងក្នុងបុរេគតិសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ការសន្ទនារវាងព្រះគ្រីស្ទ និងសិស្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជំពូកទាំងនោះ
កើតឡើងក្នុងបន្ទាប់ពីការយាងចូលដោយជ័យជម្នះ និងភូមិភាពមុនឈើឆ្នាំង។
ព្រះយេស៊ូវបានយាងចូលក្នុងយេរូសាឡឹម
បន្ទាប់មកទ្រង់បានទទួលអាហារចុងក្រោយជាមួយសិស្សទាំងឡាយ
រួចសច្ចក្រឹត្យប្រាប់នោះក៏កើតឡើង ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់យាងទៅកេសម៉ោនី
ហើយនៅកណ្តាលអធ្យាត្រូវបានផ្ទុះដៃដៃនោះ ទ្រង់ត្រូវបានចាប់ខ្លួន
ហើយដំណើរការប្រាំពីរជំហានដដែលនៅទីនោះដល់ការឆ្លងកាត់បានចាប់ផ្តើមឡើង។ ទ្រង់
និងសិស្សទាំងឡាយ តាមន័យព្យាករណ៍ បានស្ថិតនៅក្នុងបន្ទាប់ពីការប្រជុំជំរុំ Exeter
និងភូមិភាពមុនការខកចិត្តផ្តាច់
នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមួយដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយចលនាខ្សែប្រាំពីរ។
ក្នុងសច្ចក្រឹត្យប្រាប់ដដែលចាប់ផ្តើមភូមិភាពបន្ទាប់ពីអាហារចុងក្រោយ
រឿងដំបូងដដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលគឺ៖

កុំឱ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាមានការរីករឡើង អ្នករាល់គ្នាដង្ហើមព្រះ
ហើយក៏ត្រូវដង្ហើមព្រះឱ្យផង។ យ៉ូហាន 14:1។

ដោយដឹងថា ការខកចិត្តយ៉ាងធំមួយកំពុងនៅខាងមុខគ្រឹះប៉ុន្មានម៉ោងប៉ុណ្ណោះ
ព្រះយេស៊ូវបានសួរដៃរកពង្សនិងសិស្សរបស់ទ្រង់សម្រាប់បុរេគតិសាស្ត្រដដែលកំពុងមកដល់។
បន្ទាត់ព្យាករណ៍ដដែលលាក់ទុកនៅក្នុងសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួន
ដដែលរួមបញ្ចូលព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដដែលត្រូវបានកំណត់ជាផ្លូវលាងទាំងប្រាំពីរ គឺជាបុរេគតិសាស្ត្រ
គតិសាស្ត្រដដែលជំហានទាំងបីនៃទានក្រានៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់យ៉ូហាននេះកើតឡើង។
បន្ទាត់ដដែលលាក់ទុកនោះ នៅក្នុងផ្លូវលាងទាំងប្រាំពីរ កំណត់ឱ្យបុរេគតិសាស្ត្រចាប់ពី
ការខកចិត្តលើកដំបូងរហូតដល់ការខកចិត្តចុងក្រោយ។

មុនពេលព្រះយេស៊ូវប្រាប់ពួកគេថា «កុំឱ្យ» ចិត្តរបស់ពួកគេ «មានការព្រួយបារម្ភ» យូដាស
អ៊ីសការីយ៉ុត បានចាកចេញពីពេលលុះរះនោះ ដើម្បីទៅរកសន្តិភាពខ្មែរ ជាលើកទីបី
និងជាលើកចុងក្រោយ។
នៅពេលដដែលគាត់ចាកចេញពីពេលលុះរះនោះសម្រាប់ការជួបលើកទីបីរបស់គាត់
គាត់បានបិទពេលវេលាសាកល្បងរបស់ខ្លួន។

ក្នុងបរិបទនៃបន្ទាត់លាក់កំហាំងនៃក្នុងនិមិត្តសញ្ញានៃគំរូលាន់ទាំងបុរាណ
ការចូលក្នុងដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទទំនងឲ្យការស្រកៃនៃកណ្តាលអធ្យាតុរ
ដល់នៃទីនោះអ្នកច្បាប់បង្កគំរូរក្សាសម្បជនឲ្យយើង
សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងនៃក្នុងកណ្តាលក្នុងអក្សរហេប្រឺ
ដល់គ្រូរូបប្រើដើម្បីបង្កើតពាក្យហេប្រឺថា "សច្ចៈគឺពិត"
គឺជាអក្សរទីដប់បីនៃអក្សរហេប្រឺ។ លេខដប់បីតំណាងឲ្យការបះបោរ
ហើយជាសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗក្នុងកណ្តាល វាតំណាងឲ្យការស្រកៃនៃកណ្តាលអធ្យាតុរ
ដល់នៃទីនោះព្រះហឫទ័យល្អដ៏ខ្ពស់តំណាងឲ្យការសម្បជនឲ្យយើងនៃការបះបោរ
ដូចយូដាសាសនាដទៃ ក្នុងអំឡុងសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗនៃការចូលក្នុងដោយជ័យជម្នះ។

«នៃក្នុងចំណោមស្បែកសាប៊ី តែងតែមានស្បែកអាក្រក់
ហើយនឹងតែងតែមានជានិច្ច; ព្រះហឫទ័យល្អដ៏ខ្ពស់នៃជាមួយនឹងព្រះហឫទ័យមានបុរាណ;
អ្នកដល់គ្រូមានបុរាណក្នុងភាគនេះរបស់ខ្លួន ទោះមានចង្អកៀងក៏ដោយ។ មានយូដា
សម្បជនដល់លោកលន់នៃក្នុងព្រះវិហារដល់ព្រះគ្រីស្ទមានបង្កើតឡើងនៃលើ
ផែនដី ហើយនឹងមានយូដាសាសនាច្រើននៃក្នុងព្រះវិហារគ្រប់ដំណាក់កាលនៃបុរាណគ្រិស្តសាសនា
គ្រប់រូបនាង»។ Signs of the Times, October 23, 1879.

នៃពេលយូដាសាសនាបុរាណគ្រប់គ្រង ការភាពអំពីការក្របតំបន់ខ្លួនចំពោះក្នុងសាសនា
ហើយបន្ទាប់មកចំពោះព្រះគ្រីស្ទ នោះគាត់ក៏បានទៅចងកសម្បជនខ្លួន។
ខណៈដល់គាត់កំពុងចេញពីសាលាដ៏ធំមួយ គាត់បានស្រកៃឡើង
ដោយបុរាណក្នុងដល់ព្រះគ្រីស្ទតំណាងឲ្យការសម្បជនលំហូររបស់ព្រះហឫទ័យល្អដ៏ខ្ពស់
នៃពេលពួកនាងដឹងថា ពួកនាងមិនបានទទួលបុរាណនោះ។

«យូដាសាសនាដឹងថា ការអង្កររបស់គាត់មានបុរាណដ៏អវិជ្ជា
ហើយគាត់បានរត់ចេញពីសាលានោះទាំងស្រុងឡើងថា៖ វាមិនពេលពេលហើយ!
វាមិនពេលពេលហើយ! គាត់មានអារម្មណ៍ថា
គាត់មិនអាចរស់នៅដើម្បីប្រើប្រាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រូគ្រូកាន់បានទេ
ហើយដោយសេចក្តីអស់សង្ឃឹម គាត់ក៏ចេញទៅចងកសម្បជនខ្លួន»។ The Desire of
Ages, 722.

យូដាសាសនាបុរាណអំពីសាវ «សម្រកៃកណ្តាលអធ្យាតុរ» ក្នុងក្រុលយមួយ ដោយ
«រត់ចេញពីសាលាទាំងស្រុងថា វាមិនពេលពេលហើយ! វាមិនពេលពេលហើយ!»។
សាវនេះតែងតែបង្កាញអ្នកច្បាប់បង្កគំរូរក្សាសម្បជនឲ្យយើង
ហើយដូចជានៃក្នុងបុរាណគ្រិស្តសាសនាមីលូលីវាយត៍ ព្រះហឫទ័យល្អដ៏ខ្ពស់ខ្ពស់បានបន្តទៅមុខ
ខ្សែបន្ទាប់ពីសាវសម្រកៃកណ្តាលអធ្យាតុរពិតមានមកដល់
ដោយកាន់តាមសាវក្នុងក្រុលយមួយ។ ដូចនេះ ក្នុងបុរាណគ្រិស្តសាសនាមីលូលីវាយត៍
យើងមានចលនាដល់បានជូនដល់ William Miller ជាមេដឹកនាំ
ខណៈដល់បដិសេធសាវនាទីបី
ហើយបុរាណនឹងរៀបចំដល់បានតាមព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុត។

«ចិត្តរបស់ខ្ញុំគ្រូរូបបាននាំទៅកាន់អនាគត
នៃពេលដែលសញ្ញានឹងគ្រូរូបបុរាណថា "មើល! ព្រះមង្គលបុរាណកំពុងយាងមក;
ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅទទួលទ្រង់ចុះ។" ប៉ុន្តែមនុស្សខ្លះនឹងបានពន្យារពេលក្នុង
ការទទួលយកបុរាណសម្រាប់បំពេញចង្អកៀងរបស់ខ្លួនឡើងវិញ
ហើយពេលនោះវានឹងយឺតយ៉ាវសម្រាប់ពួកគេក្នុងការរកយើងថា អត្តចរិត

ដល់គ្រូបាទតំណាងដោយបុរេ នោះ មិនអាចផ្ដាច់ពីមុនាក់ទៅមុនាក់បានឡើយ។
Review and Herald, February 11, 1896.

សញ្ញាសម្គាល់ទីបីនៃបុរេគតិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំង តំណាងឱ្យការជំនុំជម្រះ
ហើយគ្រូបាទតំណាងដោយអកុសលចុងក្រោយនៃអកុសលក្រុមហើយ។ អកុសលនោះគឺ «Tav»
ហើយនេះពេលសរសេរ វាមានទម្ងន់ដូចជាឈើឆ្កាង។ ឈើឆ្កាងតំណាងឱ្យការជំនុំជម្រះ។

ចាប់ពីការខកចិត្តលើកដំបូងក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃលោកមីឡាយក៍
រហូតដល់សម្រែកកណ្ដាលអធ្យាស្រឡា ឬចាប់ពីអកុសលអាល់ហ្វា រហូតដល់អកុសលទីដប់បី
នោះមានសញ្ញាសម្គាល់មួយតំណាងឱ្យរយៈពេលមួយ ដល់គ្រូបាទតំណាងអត្តសញ្ញាថាជា
«រយៈពេលពន្យារ» នៅក្នុងបុរេសាស្ត្រអំពីសុភ័ក្ត្រមុនបំប៉ន ជារយៈពេលពន្យារមួយ
ដល់មាននៅក្នុង ហាហតុក ជំពូក ២ ផងដែរ។ ចាប់ពីសម្រែកកណ្ដាលអធ្យាស្រឡា
ឬអកុសលទីដប់បីនៃការបោះបង្គោល រហូតដល់ការខកចិត្តយ៉ាងធំ
គឺអកុសលចុងក្រោយនៃអកុសលក្រុម ក៏មានរយៈពេលមួយដែរ ដល់គ្រូបាទហៅថា
«ចលនាខ្មៅបំប៉ន» មិនមែនដោយសារវាមានរយៈពេលបំប៉នទេ
ប៉ុន្តែដោយសារវាស្ថិតនៅកណ្ដាលអធ្យាស្រឡាតំណាងថា
ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកនៅចុងខ្មៅបំប៉ន នៃខ្មៅបំប៉ន តាមបុរេគតិវិទ្យា
ដល់ជាចុងបុរេសាលនោះហើយ។

បរិបទសម្រាប់រឿងរ៉ាវចាប់ពីយូហាន ជំពូកទីដប់បួន រហូតដល់ជំពូកទីដប់ប្រាំបី ចាប់ផ្ដើម
នៅក្នុងរយៈពេលមួយដល់ជាគំនូរចលនាខ្មៅបំប៉នក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមីឡាយក៍។
បន្ទុកសរសេរខាងលើនៃរឿងរ៉ាវនៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់យូហាន
គឺដើម្បីបង្ហាញពីស្ថានភាពទាំងឡាយសម្រាប់បុរេគតិសាស្ត្រនិងមកដល់ឈើឆ្កាង (អកុសល
«Tav»)។ ដូច្នេះ ព្រះគ្រីស្ទនឹងបញ្ជាក់ថា ចាប់ពីការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់
រហូតដល់ទ្រង់យាងឡើងទៅកាន់ព្រះវររាជ្យរបស់ទ្រង់ ហើយគ្រូបាទមកវិញ
នោះសម្រាប់សិស្សទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នឹងជារយៈពេលនៃខ្មៅបំប៉ន ភាពមិនប្រាកដប្រជា
និងការខកចិត្ត។ ដូចនឹងលក្ខណៈពុទ្ធភាពនៃការខកចិត្តលើកដំបូងទាំងអស់
ដល់គ្រូបាទតំណាងនៅក្នុងសក្ដិភាពនៃបន្ទាត់កំណែទ្រង់ទាំងឡាយ ការខកចិត្ត
នោះពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពមួយដល់គ្រូបាទបង្កើនដោយការមិនអំណើចព្រោះសេចក្ដី
ចក្ខុវិស័យពីសំខាន់មួយ ដល់មានបើកសម្ដែងផ្សេងៗទៀត។
ការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះឈើឆ្កាង គឺជាសេចក្ដីពិតដ៏សំខាន់មួយ
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់សិស្សទាំងឡាយដោយផ្ទាល់ថា ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញ
ហើយនឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែវិបត្តិនោះជំងឺឈាមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ
គ្រប់សង្គត់ខ្ពស់ណាស់ ដល់ថ្នាក់ពួកគេហេតុអ្វីបានជាមិនស្រឡាត់ចងចាំ។

«នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទ ជាសេចក្ដីសង្ឃឹមនៃអ្វីស្រស់ស្អាត គ្រូបាទពុំយូរឈើឆ្កាង
ហើយគ្រូបាទលើកឡើង ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់នីកូដមេសថា
ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញនោះ
សេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់ពួកសិស្សក៏មានស្ថានភាពទៅជាមួយព្រះយេស៊ូវដែរ។
ពួកគេមិនអាចពន្យល់រឿងនោះបានទេ។ ពួកគេមិនអាចយល់អំពីអ្វីទាំងអស់ដល់ព្រះគ្រី
ស្ទមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថាមុនអំពីរឿងនោះបានទេ»។ Faith and Works, 63.

ទម្ងន់នៃសេចក្ដីនិទានក្នុងយូហានបួនជំពូកដល់យើងកំពុងពិចារណានោះ
គឺព្រះយេស៊ូវកំពុងរៀបចំសិស្សរបស់ទ្រង់សម្រាប់រយៈពេលនៃការខកចិត្ត
ដល់ពួកគេនឹងជួបបុរេ ចាប់ផ្ដើមពីការចាប់ខ្លួនព្រះយេស៊ូវនៅពាក់កណ្ដាលអធ្យាស្រឡា

រហូតដល់ទ្រង់ត្រឡប់មកវិញពីការយាងឡើងទៅកាន់ព្រះបិតារបស់ទ្រង់។
ក្នុងឃ្លាំងប្អូនប្អូនជំពូកនោះ រយៈពេលដ៏ល្អព្រះគ្រីស្ទគង់ឆ្ងាយពីសិស្ស
តំណាងឲ្យពលរដ្ឋនៃការរង់ចាំ។ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ រយៈពេលនោះ
ដដែលខ្ញុំកំពុងកំណត់ថាជាពលរដ្ឋនៃការរង់ចាំ
បានកើតឡើងបន្ទាប់ពីបុគ្គលិកនៃលើកដំបូង។
ក្នុងប្អូនជំពូកដ៏ល្អដ៏ល្អកំពុងត្រឡប់មកវិញពីការរង់ចាំ នោះដោយន័យទំនាយ
វាតំណាងឲ្យពលរដ្ឋនៃការរង់ចាំដ៏ល្អបំផុតមួយនឹងការខកចិត្តលើកដំបូង
មិនមែនបន្ទាប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំធេងនៃលើកដំបូងទេ។

ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំកំពុងសួរថា
ការខកចិត្តចុងក្រោយដ៏ល្អព្រះគ្រីស្ទកំពុងតែរៀបចំសិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យប្រឈមមុខ
នោះជានិមិត្តរូបនៃការខកចិត្តដំបូង ដដែលនៃក្នុងខុសការកែប្រែរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាការស្នាក់នៅរបស់ឡាសារ? សំណួរនេះត្រូវតែដោះស្រាយជាមុនសិន
មុនដដែលយើងអាចមើលឃើញនិទានកាន់កាប់ក្នុងប្អូនជំពូកនៃឃ្លាំង
ដោយសារពន្លឺដ៏ល្អនៃគំនូរស្រទាប់ក្នុងពិភពទាំងឡាយ
ដដែលឡាននេះកំពុងត្រូវបានបើកបង្ហាញឡើងវិញ
ទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃផែនការទាំងប្រាំពីរ។

ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ រយៈពេលរវាងការស្នាក់នៅ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ឡាសារ
ស្របតាមពេលវេលានៃការពន្យារ។ បន្ទាប់មក ព្រះគ្រីស្ទយាងទៅក្នុងយូសាឡឹម
សម្រាប់ការយាងចូលដោយជ័យជម្នះរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងឃ្លាំង ជំពូក ១៤
ព្រះគ្រីស្ទកំពុងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់
ក្នុងអំឡុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃអ្វីដែលនឹងក្លាយជាចលនាខ្មែរឡើងវិញ
ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលដ៏ល្អព្រះគ្រីស្ទយាងបានបញ្ចប់រួចហើយ
ដោយការមកដល់នៃស្រាវជ្រាវនៃអ្នកអធិបតី ដដែលបានផ្តើមចលនាខ្មែរឡើងវិញ។

ដើម្បីបើកចំហ ពាក្យហេព្រើរ “ស្រទាប់ក្នុងពិភព” បញ្ជាក់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃប្រវត្តិ
សាស្ត្រលាក់កំហែងដ៏ល្អត្រូវបានបើកគ្នាចេញពីប្រវត្តិសាស្ត្រនិមិត្តរូបនៃផែនការទាំងប្រាំ
ពីរយ៉ាងដូចម្តេច នោះ តម្រូវឲ្យមានការវិភាគដោយប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ៗ
អំពីសារៈដ៏ល្អព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នៅពេលនោះ ក្នុង ឃ្លាំង
ជំពូកទីដប់បួន រហូតដល់ជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ។
ឧទាហរណ៍មួយនៃសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗនៃការខកចិត្តដ៏ធំ
ដដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្ហាញសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗនៃការខកចិត្តលើកដំបូង
អាចត្រូវបានស្គាល់តាមរយៈបទពិសោធន៍របស់ពួកសិស្សនៃលើកដំបូងទៅកាន់អម៉ោស។

អ្វីដែលបានបញ្ចប់ពេលវេលានៃការពន្យារក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡីត
គឺជាការកែប្រែការទស្សន៍ទាយឆ្នាំ 1843 ដដែលបានបង្ហាញមុននោះ។ កិច្ចការរបស់ Samuel
Snow ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សារៈដ៏ល្អនៃចលនាមកនូវចលនាខ្មែរឡើងវិញ
ហើយដដែលបានបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តដ៏ធំ
អាចត្រូវបានតាមដានតាមប្រវត្តិសាស្ត្របាន ដោយផ្ទៀងផ្ទាត់តាមការរីកចម្រើនរបស់ Samuel
Snow ក្នុងការយល់ដឹង តាមរយៈសំណេរដ៏ល្អនៃគាត់បានបោះពុម្ពផ្សាយ
និងការបង្ហាញជាសាធារណៈរបស់គាត់ ដដែលនាំមកដល់ការប្រជុំជំរុំនៅ Exeter។
ស្រទាប់ក្នុងពិភពដ៏ល្អបំផុតគឺ ចូលទៅជិតការអភិវឌ្ឍន៍តាមរបៀបមួយផ្សេងពី
ការអភិវឌ្ឍន៍តាមប្រវត្តិសាស្ត្រនៃស្រទាប់ក្នុងពិភពរបស់ Snow ប៉ុណ្ណោះ។ Sister White

ប្រាប់យើងថា សារនោះគួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានដកព្រះហស្តគរ
របស់ទ្រង់ចេញពីកំហុសមួយក្នុងក្នុងខេនលើតារាងឆ្នាំ 1843 របស់ Habakkuk។

«ខ្ញុំឮបានឃើញបុរាណដ៏រស់ព្រះមានអំណរដោយការរង់ចាំទុកចិត្ត
ដោយទន្ទឹងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះទ្រង់បានកំណត់ព្រះហឫទ័យដើម្បីសាកល្បងពួកគេ។
ព្រះហស្តគររបស់ទ្រង់បានគ្របបាំងកំហុសមួយក្នុងការគណនាអំពីរយៈកាលទំនាយ។
អស់អ្នកដដែលកំពុងទន្ទឹងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ
មិនបានរកឃើញកំហុសនោះទេ
ហើយសូម្បីតែអ្នកប្រាជ្ញបំផុតដែលប្រឆាំងនឹងពេលវេលានោះ
ក៏ខកខានមិនបានឃើញវាដែរ។ ព្រះទ្រង់បានកំណត់ព្រះហឫទ័យថា
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់គួរជួបនឹងការខកចិត្តមួយ។ ពេលវេលានោះបានកន្លងផុតទៅ ហើយ
អស់អ្នកដដែលបានទន្ទឹងរង់ចាំព្រះអង្គគង្គុយនៅលើព្រះវិហារដោយអំណរនៃការរំពឹងទុក
បានកើតឡើង និងហាក់ទឹកចិត្ត
ខណៈដែលអស់អ្នកដដែលមិនបានស្រឡាញ់ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែបានទទួលយកសារនោះដោយសារតែភ័យខ្លាច
ប៉ុន្តែជាពេញចិត្តដដែលទ្រង់មិនបានយាងមកនៅពេលដែលគេរំពឹងទុក។
ការប្រកាសខ្ពង់ខ្ពស់របស់ពួកគេមិនបានប៉ះពាល់ដល់ចិត្ត
ហើយមិនបានសម្រាកដល់ចិត្តឡើយ។ ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលានោះ
គួរឲ្យមានគណនាទុកយ៉ាងសមរម្យដើម្បីបំភ្លឺបង្ហាញចិត្តបែបនោះ។
ពួកគេជាអ្នកដដែលបង្កើនចិត្ត ហើយចំអកឲ្យអស់អ្នកដដែលសោកសៅ
នឹងខកចិត្ត
ដដែលពិតមែនជាមានស្រឡាញ់ការយាងមករបស់ព្រះអង្គគង្គុយនៅលើព្រះវិហាររបស់ពួកគេ។
ខ្ញុំឮបានឃើញព្រះបុរាណដ៏រស់ព្រះ ក្នុងការសាកល្បងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
និងការប្រទានដល់ពួកគេនូវការសាកល្បងដ៏ផ្សេងៗទៀត
ដើម្បីស្វែងរកអស់អ្នកដដែលនឹងថយខ្លាច
ហើយបង្កឲ្យបំប្លែងនូវក្បួនម៉ោងនៃការលុបបំបាត់។»

ព្រះយេស៊ូវ និងពួកកងទ័ពសុចរិតស្មោះត្រង់ទាំងអស់ បានទតមើលដោយសច្ចក្តីអាណិតអាសូរ
និងសច្ចក្តីស្រឡាញ់
ចំពោះអស់អ្នកដដែលបានទន្ទឹងរង់ចាំដោយកុត្តិរំពឹងដ៏ផ្អែមល្អហើយ
ចង់ឃើញព្រះអង្គ ដដែលព្រលឹងរបស់ពួកគេស្រឡាញ់។
ពួកគេពិតប្រាកដថាព្រះហើយជឿជាក់ពួកគេ
ដើម្បីទ្រង់ពួកគេនៅក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បងរបស់ពួកគេ។
អស់អ្នកដដែលបានផ្សព្វផ្សាយស្តីពីសុចរិតស្មោះត្រង់
គួរឲ្យមានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសច្ចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ
ហើយសច្ចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះបានឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ ពីព្រោះពួកគេមិនព្រមទទួល
ពន្លឺដដែលព្រះអង្គបានផ្សព្វផ្សាយក្នុងពួកគេស្តីពីសុចរិតស្មោះត្រង់ឡើយ។
អស់អ្នកស្មោះត្រង់ទាំងនោះ ដដែលបានខកចិត្ត
ហើយមិនអាចយល់ថាហេតុអ្វីបានជាព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេមិនយាងមក
តែមិនគួរឲ្យមានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសច្ចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវឡើយ។ មុតងទៀត
ពួកគេគួរឲ្យមានដឹកនាំឲ្យគ្រប់ទៅកាន់ព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ
ដើម្បីស្វែងរកអំពីរយៈពេលទំនាយ។
ព្រះហស្តគររបស់ព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានដកចេញពីក្នុងខេនទាំងនោះ

ហើយកំហុសនោះក៏ត្រូវបានពន្យល់។ ពួកគេបានឃើញថា
រយៈពេលទំនាយបានលាតសន្ធឹងដល់ឆ្នាំ 1844 ហើយថា
ភស្តុតាងដដែលៗពួកគេបានលើកឡើង
ដើម្បីបង្ហាញថារយៈពេលទំនាយបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 នោះ
បានបញ្ជាក់ថាវានឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844 វិញ។
ពន្យល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទប័ក្សលីស៊ីស្តានភាពរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេបានរកឃើញពេលវេលា—«ទោះបីវា [នីមិត្ត] ពន្យល់ពេល
ក៏ច្បាស់ជាងចុះ»។
ក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ពួកគេចំពោះការយាងមកភូមិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពួកគេបានមើលរាល់ការពន្យល់ពេលវេលានៃនីមិត្ត
ដដែលៗត្រូវបានកំណត់ឡើងដើម្បីបង្ហាញអស់អ្នកដទៃដែលដឹងថាវាពិតប្រាកដ។
មុននឹងទៀត ពួកគេមានចំណុចកំណត់ពេលវេលាមួយ។ ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំបានឃើញថា
មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេ
មិនអាចលើសផុតពីការខកចិត្តយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររបស់ខ្លួន
ដើម្បីមានកម្មវិធីចិត្តខុសៗនេះ និងកម្មវិធីចិត្ត
ដែលបានសម្គាល់សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1843។

“សាតាំង និងទេវតារបស់វា បានឈ្នះលើពួកគេ
ហើយអស់អ្នកដទៃមិនព្រមទទួលសារនោះ បានសរសើរខ្លួនឯងថា
មានវិញ្ញាណញាណដ៏អស្ចារ្យ និងប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយមិនទទួលការបោះបង្គោលនោះ
ដូចដែលពួកគេហៅវា។ ពួកគេមិនបានដឹងថា
ពួកគេកំពុងបដិសេធព្រះបាទដ៏ទៃនេះរបស់ព្រះ ទាល់តែខ្លួនឯងទេ
ហើយកំពុងផ្ទុះវិញ្ញាណសម្រាប់ការជាមួយសាតាំង និងទេវតារបស់វា
ដើម្បីបង្កការច្របូកច្របល់ដល់ភស្តុតាងរបស់ព្រះ
ដែលកំពុងរស់នៅតាមសារដែលបានផ្សព្វផ្សាយពីស្ថានសួគ៌នោះ។”

«អ្នកដទៃក្នុងសារនេះ ត្រូវបានសង្កេតសង្កេតនៅក្នុងពួកជំនុំ។ មួយរយៈពេល
អ្នកដទៃមិនព្រមទទួលសារនេះ ត្រូវបានការភ័យខ្លាចរារាំងមិនឱ្យបង្ហាញចេញនូវអារម្មណ៍
មុម្ពាញានៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន;
ប៉ុន្តែការកន្លងផុតពីពេលវេលាបានបង្ហាញនូវអារម្មណ៍ពិតរបស់ពួកគេ។
ពួកគេប្រែប្រួលពីបិទទីបន្ទាល់
ដែលអ្នកដទៃកំពុងរង់ចាំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបង្កប់ចិត្តឱ្យច្របល់បញ្ជាក់ថា
កាលកំណត់ទំនាយបានលាតសន្ធឹងដល់ឆ្នាំ 1844។ ដោយសេចក្តីច្នៃបាច់លាស់
អ្នកដទៃទាំងឡាយបានពន្យល់អំពីកំហុសរបស់ខ្លួន និងបានផ្តល់មូលហេតុថាហេតុអ្វី
បានជាពួកគេរំពឹងព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួននៅក្នុងឆ្នាំ 1844។ អ្នកប្រឆាំងរបស់ពួកគេ
មិនអាចយកអំណះអំណាងណាមកទាល់តែមូលហេតុដែលបានលើកមកបាន
ឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងនោះក្តី សេចក្តីកំហឹងរបស់ពួកជំនុំបានឆាប់រហ័សឡើង;
ពួកគេបានតាំងចិត្តមិនស្អប់ភស្តុតាង ហើយបិទទីបន្ទាល់នោះចេញពីពួកជំនុំ
ដូចនេះអ្នកដទៃទៀតមិនអាចឮបាន។ អ្នកទាំងឡាយដែលមិនហ៊ានទប់ទល់មិនឱ្យអ្នក
ដទៃបានទទួលពន្យល់ដដែលៗរបស់ពួកគេ ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីពួកជំនុំ;
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវគង់នៅជាមួយពួកគេ
ហើយពួកគេមានសេចក្តីអំណរក្នុងពន្យល់នៃព្រះភក្ត្ររបស់ពួកគេ។
ពួកគេត្រូវបានរៀបចំឱ្យទទួលសាររបស់ទេវតាទីពីរ»។ Early Writings, 235–237.

បុរេគតិសាស្ត្រនៃទ្វីបត្រីប្រាសាទបង្កាញនេះ ពិពណ៌នា អំពី បទពិសោធន៍នៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ក្នុងចំណោមអ្វីៗផ្សេងៗទៀត ប៉ុន្តែចំណុចដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកពិចារណាគឺថា ការយល់ដឹងដ៏សំខាន់ដោយសារនៃ Midnight Cry ដូចដែលបានផ្សព្វផ្សាយដោយ Samuel Snow នៅក្នុងប្រជុំ Exeter នោះ មិនគួរឱ្យមានតំណាងដោយកិច្ចការបុរេគតិសាស្ត្ររបស់ Snow ទេ ប៉ុន្តែដោយសកម្មភាពនៃព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មានគុណបំរុងកំហុសមួយ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ នោះពួក Millerites ទ្វីបអាចយល់អំពីការខកចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយក៏យល់ផងដែរថា ពួកគេមានសុច្ឆន្ទៈក្នុងរយៈពេលដែលគួរឱ្យមានតំណាងជាពិសេស។

ការដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ គឺជាធាតុសំខាន់មួយក្នុងការរៀបរាប់សិស្សទាំងឡាយដែលកំពុង ផ្ទុះឡើងវិញនៅក្នុងអមេរិក។ វាជានិមិត្តរូបនៃទ្រឹស្តីបញ្ចប់នៃកាលៈទេសៈដែលគេស្មោះថា ជាពេលវេលា ហើយបញ្ចប់ដោយ ការយល់ដឹងដ៏សំខាន់ដែលគួរឱ្យមានតំណាងដោយសារនៃសៀវភៅនៃកំណើនអធិប្បន្ន។ ទោះជាយ៉ាងណា ឧទាហរណ៍អមេរិកសាសនាក៏បានឡើងបន្ទាប់ពីឈ្នះកាង ដល់តំណាងឲ្យការខកចិត្តដ៏ធំ មិនមែនការខកចិត្តលើកដំបូងដោយសារការស្តាប់របស់ឡាសារទេ។

ហើយ មើល

មានពីរនាក់ក្នុងពួកគេមានផ្ទុះឡើងវិញនៅក្នុងនោះឯងមួយឈ្មោះ អមេរិក ដែលនៅឆ្ងាយពីក្នុងយូសាឡីមបុរាណបុរាណសិបសតវត្ស។ ពួកគេមានសន្ទនាគ្នាអំពីហេតុការណ៍ទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងនោះ។ ហើយក៏កើតមានឡើងថា ខណៈដែលពួកគេកំពុងពិភាក្សាគ្នា និងរំភ័យភ័យគ្នា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្សាយនូវយោបល់មកដិត ហើយយោងទៅជាមួយពួកគេ។ ប៉ុន្តែភ្នែកភ្នែករបស់ពួកគេគួរឱ្យមានការរំលង ដើម្បីកុំឲ្យស្មោះត្រង់។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា តើពាក្យសន្ទនាអ្វីខុសៗដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងនិយាយផ្សេងៗគ្នា នៅពេលកំពុងដើរ ហើយមានទុក្ខខវេទនាដូចនេះ? លូកា 24:13-16។

ពាក្យ «ភ្នែក» នៅក្នុងអត្ថបទនេះ តំណាងឲ្យការមើលឃើញ លើសជាងសិរីរុងរឿងនៃផ្ទុះ។ ពាក្យ «បានទប់» មានន័យថា កម្រិត។ ពួកសិស្សមិនអាចយល់អំពីនិមិត្តនៃឈ្នះកាងបានទេ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទបានហាងសមត្ថ ភាពរបស់ពួកគេក្នុងការមើលឃើញនិមិត្តទំនាយអំពីឈ្នះកាង។ ព្រះហស្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជានិមិត្តរូបនៃការមើលឃើញរបស់ទ្រង់។ សេចក្តីព្រួយបារម្ភនៃព្រះយេស៊ូវមានសម្គាល់ បង្ហាញពីការខកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់ពីមានការពិភាក្សាបន្តទៀតដោយពួកសិស្សដែលកំពុងខកចិត្ត ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូល។

បន្ទាប់មក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា «ឱ មនុស្សល្ងង់អើយ ហើយមានចិត្តយឺតយ៉ាវក្នុងការជឿដល់គ្រប់សេចក្តីដែលពួកហោរាបាននិយាយ! តើព្រះគ្រីស្ទមិនគួរឱ្យទុក្ខខវេទនាទាំងនេះ ហើយចូលទៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ទេឬ?» ហើយចាប់តាំងពីលោកម៉ូសេ និងពួកហោរាទាំងអស់ ទ្រង់បានពន្យល់ដល់ពួកគេក្នុងបទគម្ពីរទាំងមូល

អំពីសចក្កទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងទ្រង់។
ពួកគេក៏ខិតជិតដល់ភូមិដែលពួកគេកំពុងទៅ
ហើយទ្រង់ផ្ទៀងផ្ទាត់ដល់បន្ទាត់ដំណើរទៅមុខទៀត។ ប៉ុន្តែពួកគេហោសទទួលអង្គរទ្រង់
ដោយនិយាយថា «សូមគង់នៅជាមួយយើងចុះ ដុំបិតជិតលុះឆ្ងាយ
ហើយថ្មកែវបេណាស់»។ ដូច្នេះ ទ្រង់ក៏ចូលទៅស្នាក់នៅជាមួយពួកគេ។ លូកា
24:25-29។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញសិស្សទាំងឡាយដោយប្រើវិធីសាស្ត្រ «historicist»
នៃការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ ដោយនាំខ្លួនបន្ទាត់ទំនាយចាប់តាំងពីម៉ូសេមក
តាមរយៈបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដ៏បរិសុទ្ធ ដើម្បីបំភ្លឺអំពីអត្ថបទព្រះគម្ពីរដែលបានបកស្រាយ
ព្រះយេស៊ូវបានប្រើខ្លួនបន្ទាត់នៃបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងមក ដល់គំនិតឲ្យផ្តល់ច្បាស់
និងវិធីសាស្ត្រនៃបន្ទាត់លើបន្ទាត់ ដើម្បីបង្ហាញសិស្សដែលខកចិត្តទាំងនោះ។
នៅពេលដែលទ្រង់ហាក់ដូចជានឹងយាងទៅមុខដោយគ្មានពួកគេ
ពួកគេហោសទទួលអង្គរទ្រង់ឲ្យចូលមក ហើយគង់នៅជាមួយពួកគេ។
ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងគុណនៃការរង់ចាំ
ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងដកព្រះហស្តចេញពីក្នុងកែវរបស់ពួកគេ។
នៅពេលព្រះហស្តចេញពីក្នុងកែវ គុណនៃការរង់ចាំនឹងបញ្ចប់ ហើយនៅពេលដែលពួក
គេប្រញាប់ប្រញាល់ឆ្ងល់កាត់សចក្កដ៏ដ៏ត្រូវប្រាប់ទៅក្នុងយេស៊ូវ
និងទៅរកសិស្សទាំងដប់មួយ
នោះពួកគេបានដឹងអំពីអត្ថបទនៃការបញ្ចូលសារនៃ Midnight Cry។

ហើយបានកើតមានឡើង ខណៈដែលទ្រង់គង់នៅតុបតែងជាមួយពួកគេ
ទ្រង់បានយកនំប៉័ង ប្រទានពរ ហើយកាច់ រួចប្រគល់ឲ្យពួកគេ។
ហើយគ្មានកែវរបស់ពួកគេហោសបើកឡើង ហើយពួកគេហោសស្គាល់ទ្រង់;
ហើយទ្រង់បានហាត់ទៅពីមុខពួកគេ។ លូកា 24:31។

ព្រះយេស៊ូវបានដកព្រះហស្តចេញពីក្នុងកែវរបស់ទ្រង់
ដល់បានកាន់ទប់ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីនិមិត្តរូបនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានផ្ទៀងផ្ទាត់នោះ ពួកគេក៏បានស្គាល់ទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូវបាននាំសារនៃ
«សម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ» មកដល់ពួកគេ
ហើយពួកគេហោសទទួលសារនោះក្នុងពេលបរិភោគ ដុំបិតសារនីមួយៗត្រូវតែបរិភោគ។
គុណនៃពួកគេប្រញាប់ប្រញាល់ត្រូវទៅប្រាប់សិស្សទាំងដប់មួយ
«ដូចរលកជំនន់ដ៏សន្តិសុខជាប់ឆ្ងល់កាត់ទូទាំងដៃនៃដី»។

ហើយពួកគេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖
«នៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលជាមួយយើងតាមផ្លូវ
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បើកព្រះគម្ពីរឲ្យយើង
នោះចិត្តយើងមិនបានឆេះក្តៅទៅខាងក្នុងយើងទេឬ?»
ហើយនៅម៉ោងដដែលនោះ ពួកគេក៏ក្បែរទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ
ហើយបានឃើញពួកដប់មួយប្រមូលផ្តុំគ្នា ព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀតដែលនៅជាមួយពួកគេផង
ដោយនិយាយថា៖ «ព្រះអម្ចាស់បានរស់ឡើងវិញពិតប្រាកដហើយ
ហើយទ្រង់បានបង្ហាញអង្គុយដល់សិស្សផង»។
ពួកគេក៏ប្រាប់អំពីហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងតាមផ្លូវ
និងអំពីរបៀបដែលពួកគេហោសស្គាល់ទ្រង់នៅពេលបំបែកនំប៉័ង។
ខណៈដែលពួកគេកំពុងនិយាយដូច្នេះនោះ

ព្រះយេស៊ូវអង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់នៅក្នុងក្រុងក្រាស់
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«សូមកុំស្មានថាខ្ញុំមកដើម្បីសន្តិភាពមកលើពិភពលោកនេះ។ ម៉្លេះមកដើម្បីសន្តិភាពមកលើពិភពលោកនេះ។
និងគាត់សួរគេយ៉ាងណាដែរ ដោយគិតថាមានអ្វីកើតឡើងក្នុងចិត្តអ្នកក្រាស់គ្នា? ចូរមើលដៃ
និងជើងរបស់ខ្ញុំចុះ ថាមានអ្វីកើតឡើងមែន។ ចូរប៉ះខ្ញុំ ហើយមើលចុះ
ដុំបិក្រូញព្រាណាមួយសាច់និងឆ្អឹង ដូចដែលអ្នកក្រាស់គ្នាបានឃើញថាខ្ញុំមានទេ»។
កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ទ្រង់ក៏បង្ហាញដៃ
និងជើងរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ។ ខណៈដែលពួកគេនៅតែមិនទាន់ជឿ
ដោយសារអំណរយ៉ាងណាដែរ ហើយនៅតែអែស្ក្រាយចិត្ត
ទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«តើនិយាយអ្វីអ្នកក្រាស់គ្នាមានអ្វីសម្រាប់បរិភោគខ្លះទេ?»
ពួកគេក៏ឆ្លើយតបមួយដុំ និងសំបុកទឹកមួយមួយ មកថ្វាយទ្រង់។ ទ្រង់ក៏ទទួលយក
ហើយបរិភោគនៅមុខពួកគេ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«ទាំងនេះហើយជាពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយសម្រាប់អ្នកក្រាស់គ្នា
កាលដែលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកក្រាស់គ្នានៅឡើយ គឺថា
អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានសរសេរអំពីខ្ញុំ ក្នុងក្រឹត្យវិស័យរបស់ម៉ូសេ ក្នុងពួកហេរ៉ា
និងក្នុងទំនុកតម្កល់នៃ នោះគួរតែបានសម្រេចទាំងអស់»។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់ក៏បើកគំនិតយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ដើម្បីបើកពួកគេយល់ព្រះគម្ភីរ។ លូកា 24:32-45។

ដូចដែលបានកើតឡើងចំពោះសិស្សទាំងឡាយនៅលើផ្លូវទៅកាន់អម៉េស ព្រះយេស៊ូវ
បានបង្ហាញសារនេះដោយប្រើប្រាស់ភូមិសាស្ត្របរិសុទ្ធជានានាព្រះគម្ភីរពីអតីតកាល
ដើម្បីបើកចំណេះដឹងរបស់ពួកគេនូវការស្វែងរក និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរនេះដោយប្រទានឲ្យពួកគេនូវគំនិតយល់ដឹងអំពីការបរិភោគ។
រាស្ត្ររបស់ព្រះគួរតែបរិភោគសារ។ ក្នុងភាពមិនប្រាកដប្រជា និងទុក្ខពួយរបស់ពួកគេ ព្រះ
យេស៊ូវបាននាំពលរដ្ឋនៃការពន្យារដៃដែលបានកើតមានចាប់ពីការស្វែងរករបស់ទ្រង់
រហូតដល់ការរស់ឡើងវិញ ការឡើងស្តង់ និងការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់
ឲ្យឈានទៅដល់ទីបញ្ចប់
ដោយបើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេចំពោះសារព្រះសច្ចៈសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
ដែលបានស្ថាបនាលើប្រវត្តិសាស្ត្របរិសុទ្ធជានានាអតីតកាល
ដែលគួរតែបាននាំមកបញ្ចូលគ្នាជាបន្ទាត់លើបន្ទាត់។

ដូច្នេះ សិស្សទាំងពីរនាក់នៅលើផ្លូវទៅអម៉េស (តំណាងឲ្យទេវតាទីពីរ
ដែលគួរតែបានដឹង និងប្រទានអំណាចដោយសារព័ត៌មាននៃការអំពាវនាវក្នុងអំឡុងពេល
កំណត់អត្តសញ្ញាណរយៈពេលនៃការពន្យារពេលដែលបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីយើងធ្លាក់
ដល់ ថាជារយៈពេលនៃការពន្យារពេលដែលបានកើតមានមុនការអំពាវនាវក្នុងអំឡុងពេល
ហេតុនេះហើយ ការខកចិត្តរបស់សិស្ស
តំណាងឲ្យការខកចិត្តលើកដំបូងនៃក្នុងបន្ទាត់ទំនាយ
មិនមែនជាការខកចិត្តដ៏ធំនោះទេ។

រឿងរ៉ាវអម៉េស បន្ទាប់មក
គួរតែបានលើកឡើងមុតងទៀតជាមួយសិស្សទាំងដប់មួយនាក់ដែលកំពុងខកចិត្ត។
ព្រះយេស៊ូវបានចូលរួមជាមួយពួកគេ

បង្ករៀនពួកគេអំពីការបំពេញសម្បទានព្រះបន្ទូលទំនាយតាមរយៈវិធីសាស្ត្រ «historicism»
ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់បានបើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ខណៈពេលកំពុងស្វែងរកអារម្មណ៍
ការចាប់ផ្តើមនៃរឿងរ៉ាវ កំណត់អត្តសញ្ញាណចុងបញ្ចប់នៃរឿងរ៉ាវ។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូវបានដាក់បង្ហាញសាក្សីទីបីមួយ ចំពោះការពិតដដែលថា
ការខកចិត្តដោយសារឆ្លើយតប
អាចត្រូវបានអនុវត្តតាមន័យទំនាយទៅលើការខកចិត្តលើកទីមួយ។
ទ្រង់ប្រទានសាក្សីទីបីដល់រចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
ដោយមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេឲ្យស្មានកាន់កាប់ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
រហូតដល់ពួកគេទទួលបានអំណាចពីស្ថានលើ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ដូចមានសច្ចក្តីចង្អែងទុកដូចនេះ
ហើយដូចនេះព្រះគ្រីស្ទត្រូវតែងទុកខ្លួន ហើយនៅក្នុងទីបីត្រូវរស់ឡើងវិញពីស្នាមដី
ហើយឲ្យមានការប្រកាសអំពីការប្រព្រឹត្ត និងការអត់ទោសហាប ក្នុងព្រះនាមទ្រង់
ដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ ដោយចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរូសាឡឹម។
អ្នករាល់គ្នាជាសាក្សីនៃការទាំងនេះ។ ហើយមើល
ឧញ្ញ័យកំណត់សច្ចក្តីសន្យារបស់ព្រះបិតាឧញ្ញ័យកលើអ្នករាល់គ្នា; ប៉ុន្តែ
ចូរស្មានកាន់កាប់ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមសិន
ដរាបទាល់តែអ្នករាល់គ្នាបានប្រដាប់ដោយអំណាចពីស្ថានលើ»។
ហើយទ្រង់នាំពួកគេចេញទៅដល់បេតានី រួចទ្រង់លើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើង
ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយកាលទ្រង់កំពុងប្រទានពរដល់ពួកគេ
នោះទ្រង់បានឃ្លាតពីពួកគេ ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌។
ពួកគេក៏ថ្ងាយបង្អស់ទ្រង់ ហើយត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដោយអំណរយ៉ាងខ្ពស់;
ហើយនៅក្នុងព្រះវិហារជានិច្ច ទាំងសរសើរ និងថ្ងាយព្រះពរដល់ព្រះ។ អាម៉ែន។ លូកា
24:46-53។

ឧទាហរណ៍អំពីសិស្សនៃលើផ្លូវទៅកាន់អម៉ោរស បង្ហាញអំពីរយៈពេលនៃការរង់ចាំមួយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមតាំងពីពេលព្រះអង្គស្តុក
រហូតដល់ព្រះអង្គត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
ហើយយាងឡើងទៅកាន់ព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គ។
រយៈពេលនៃការរង់ចាំនោះបានបញ្ចប់សម្រាប់សិស្សនៃអម៉ោរស
នៅពេលសារអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃលើផ្លូវត្រូវបានបញ្ចប់ដោយរឹងមាំ ដោយវិធីសាស្ត្រនៃ
ការនាំយកបន្ទាត់នានានៃប្រវត្តិសាស្ត្របរិសុទ្ធភាពមុនមកជាប់គ្នា
ជាបន្ទាត់លើបន្ទាត់។ បន្ទាប់មក
សារនោះត្រូវបានសិស្សនាំយកទៅយ៉ាងឆាប់បំផុតតាមដល់ពួកគេអាចនាំយកទៅបាន។
បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវជួបជាមួយសិស្សទាំងដប់មួយ ហើយមុនដង្ហែក
ការបរិភោគអាហារត្រូវបានយោងដល់
វិធីសាស្ត្របន្ទាត់លើបន្ទាត់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាដាក់សារនោះ
ហើយដូចជាករណីសិស្សនៃអម៉ោរសដែរ ព្រះអង្គក៏បើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ
ហើយយាងចាកចេញទៅ។ ប៉ុន្តែមិនមែនមុនពេលដែលព្រះអង្គបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ
ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការរង់ចាំនៅក្នុងយេរូសាឡឹម រហូតដល់រយៈពេលនៃការរង់ចាំនោះបានបញ្ចប់
ដោយការយាងមកដល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងបុណ្យទី៥០។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់សិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យស្មានកាន់កាប់ក្នុង
យេរូសាឡឹម នោះគឺជាចុងបញ្ចប់នៃរឿងផ្លូវទៅកាន់អម៉ោរស។

ការចាប់ផ្តើមនៃរឿងនេះតំណាងឲ្យការខកចិត្តតម្លាភាព
បន្ទាប់មកមានរយៈពេលនៃការស្ម័គ្រចិត្តចាំ បន្ទាប់មកមានការបើកសម្តែងដែលចេញពី
ដៃតំណាងឲ្យសារនៃការយំអំពីអាជ្ញាគុរ។
ការបើកសម្តែងដែលចេញពីតន្ត្រីនេះមានសម្រាប់ឡើង
នូវពេលវេលាដែលព្រះគ្រីស្ទមានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ ដល់ហោស "រ៉ាង"
ក្នុងកែវបស់សិស្សទាំងនោះ។ នេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃរឿង
ហើយផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវនៃរឿងក្នុងប្រទេសនេះត្រូវបានដោយរឿងដដែល
នូវពេលវេលាដែលព្រះគ្រីស្ទមានដកការខកចិត្តចេញពីសិស្សទាំងដប់មួយ
ដោយបើកសម្តែងដល់អង្គការទ្រង់ដល់ពួកគេ
និងបើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក
មានសាក្សីចុងក្រោយមួយនៃច្បាប់មុនៗនៃទំនាយដដែលនេះ
ដែលចាប់ផ្តើមដោយការខកចិត្តលើកដំបូង មិនមែនការខកចិត្តដ៏ធំនោះទេ។

បុរសគ្រីស្ទចាប់ពីអម៉េម៉ាសរហូតដល់ប្រែប្រួលទីហាសិប
ផ្តល់សាក្សីបីអំពីការខកចិត្តដំបូង ពេលពន្យារពេល
និងការស្រុតចុះនៃពាក់កណ្តាលអាជ្ញាគុរ ប៉ុន្តែការខកចិត្តពិតប្រាកដ
ដែលជាសញ្ញាសម្គាល់នៃដើមនៃសាក្សីទាំងបីនេះ
តាមពិតទៅគឺជាការខកចិត្តលើកទីពីរ មិនមែនលើកទីមួយទេ។ ការទទួលស្គាល់ថា
សញ្ញាសម្គាល់ដែលជា «ការខកចិត្តដ៏ធំ» ក្នុងបុរសគ្រីស្ទមីឡី
ត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្ហាញអំពីការខកចិត្តលើកទីមួយក្នុងបុរសគ្រីស្ទមីឡី
គឺជាកត្តាចាំបាច់សម្រាប់ការយល់អំពីនិទានដែលយើងយឺតយ៉ាវក្នុងជំពូកទាំងបួននៃយ៉ូហាន
ដែលកើតឡើងនូវច្បាប់នេះការបរិភោគដែលមានកើតឡើងនូវអាហារពេលល្ងាចចុង
ក្រោយ និងការចាប់ខ្លួននូវពាក់កណ្តាលអាជ្ញាគុរ ក្នុងស្ថានភាពសម្រាប់
គួរឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ថា នូវពេលវេលាដែលស្ទើរមានលក្ខណៈយឺតយ៉ាវសិស្សដប់មួយនាក់
ហើយមានបរិភោគជាមួយពួកគេ ទ្រង់មានសួរថា «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិន
ហើយហេតុអ្វីបានជាគំនិតទាំងឡាយកើតឡើងនូវក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា?»

ភូមាមៗបន្ទាប់ពីទ្រង់មានបរិភោគអាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយ
ដូចមានកត់ត្រានៅក្នុងសៀវភៅយ៉ូហាន បទគម្ពីរដែលយើងនឹងពិចារណានេះចាប់ផ្តើម
ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលមានចង្អុលបង្ហាញថា៖
«កុំឲ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាឆ្ងល់ឡើយ»។ ក្នុងរយៈពេលបុរាណដ៏
ពួកគេមានភូមិបញ្ញត្តិគ្រប់គ្រងនេះទៅហើយ។ ចាប់ពីជំពូកទីដប់បួន ដល់ជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ
នៃដំណឹងល្អតាមយ៉ូហាន បង្ហាញពីការខកចិត្តលើកដំបូងនៃចុងទី 18 ខែកក្កដា
ឆ្នាំ 2020 ដែលនាំឲ្យចូលទៅក្នុងពេលនៃការរង់ចាំ ហើយនាំទៅដល់
«ការរិះរកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»
ដែលត្រូវបានបើកចេញមុនពេលការសាកល្បងបិទបញ្ចប់ ហើយក៏តំណាងឲ្យសារនៃ
«សម្រុកពាក់កណ្តាលអាជ្ញាគុរ» ផងដែរ។ សារនេះនាំឲ្យចូលទៅក្នុងរយៈពេលមួយ
ដែលត្រូវបានគំរូទុកជាមុនដោយចលនានៃទីបំរើ ហើយក៏ត្រូវបានគំរូទុកជាមុនដោយការ
រត់យ៉ាងប្រញាប់របស់សិស្សអម៉េម៉ាសទៅក្នុងយេស៊ូមក្នុងយប់ដ៏ងងឹតនៃដង្ហែង
បុរសគ្រីស្ទនេះហើយដែលត្រូវបានតំណាងដោយអក្សរហាប៊េរីប៊ីតូ
ដែលព្រះគ្រីស្ទមានប្រើដើម្បីតំណាងអង្គការទ្រង់ផ្ទាល់ថាជា «សច្ចក្រឹត»។

នៅក្នុងសេចក្តីរៀបរាប់នៃយ៉ូហានទាំងបួនជំពូកនេះហើយ ដោយយើងមិនគួរមក
ការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងរូបភាពកំណត់ថាជាជំហានដូចគ្នានៃព្រះបន្ទូលនោះប៉ុណ្ណ
ណោះទេ ប៉ុន្តែថ្ងៃម្សិលមិញទាំងនេះក៏បានដឹងថាមានភស្តុតាងដ៏រឹងមាំបំផុតសម្រាប់គាំទ្រការអះអា
ងដល់កំពុងក្លាយជារឿងនៃពេលនេះថា
ការបំពេញចុងក្រោយនៃស្វែងរកកំណត់ត្រាអធិបតី
កំពុងក្លាយជារូបភាពបន្តបន្ទាប់នៃកិច្ចប្រជុំជំរុំ Exeter ចាប់ពីថ្ងៃទីដប់ពីរ
ខែសីហា ដល់ថ្ងៃទីដប់បួន ឆ្នាំ ២០២០
នៅពេលស្រាវជ្រាវបន្តស្វែងរកជាចុងក្រោយដោយពួកបរិសុទ្ធដែលកំពុងរង់ចាំ
នោះលោកយើងនឹងឃើញថាមានភស្តុតាងបន្ថែមទៀតនៃកិច្ចប្រជុំជំរុំ Exeter ចាប់ពីថ្ងៃទីដប់ពីរ
ខែសីហា ដល់ថ្ងៃទីដប់បួន ឆ្នាំ ២០២០ ថា «ថ្ងៃចុងក្រោយ»
នៅកាន់លោកយើងដល់កំពុងវិនាស។